

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 30.1.2013 v Plzni v trestní věci obžalovaného **XXX, t a k t o** :

Podle § 231 odst.1 tr.řádu za použití § 223 odst.1 tr.řádu z důvodu uvedeného v § 11 odst.1 písm.a) tr.řádu (čl.II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1.ledna 2013) **se z a s t a v u j e** trestní stíhání obžalovaného XXX pro pokračující trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst.1, odst.4 tr.zákona dílem dokonany, dílem ve stádiu pokusu podle § 8 odst.1 tr.zákona ve spolupachatelství podle § 9 odst.2 tr.zákona a pro trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst.1 tr.zákona, kterých se měl dopustit tím, že

I

obžalovaný XXX a odsouzený YYY a ZZZ v době od 17.12.1997 do 7.2.1998 nakupovali od italské firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. celkem v 16 případech zboží - 96 % ethylalkohol nedenaturovaný, dopravili jej k Celnímu úřadu Rozvadov, kde jej deklarovali buď jako skutečný 96 % nedenaturovaný ethylalkohol nebo jako kosmetický denaturovaný líh nepodléhající spotřební dani určený pro fiktivního příjemce polskou firmu BAWAG Ltd. Szcecin, a ačkoliv bylo zboží propuštěno do celního režimu přímý tranzit od CÚ Rozvadov do CÚ Cínovec, obvinění je nedodali celnímu úřadu určení, jak byli povinni a realizovali, či se pokusili realizovat na trhu v České republice, čímž na clu, spotřební dani a dani z přidané hodnoty způsobili na majetku České republiky škodu v celkové výši 122.773.106,- Kč a pokusili se způsobit škodu ve výši 8.368.952,- Kč a takto jednali v následujících případech:

1

dne 17.12.1997 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 62 27.000 litrů ethylalkoholu v hodnotě 37.800,- DEM (v přepočtu 720.090,- Kč), který deklarovali dne 18.12.1997 u Celního úřadu Rozvadov, zboží bylo propuštěno do celního režimu přímý tranzit, ale do Celního úřadu Cínovec nebylo dodáno a bylo realizováno na trhu v ČR, přičemž za uvedené množství mělo být zapláceno clo ve výši 604.156,- Kč, spotřební daň ve výši 5.054.400,- Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 1.403.303,- Kč,

2

- dne 7.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 3 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM (v přepočtu 720.090,- Kč), který deklarovali dne 8.1.1998 u CÚ Rozvadov, ale nedodali je do Celního úřadu Cínovec,
- dne 12.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 4 24.600 litrů lihu v hodnotě 34.440,- DEM, který deklarovali dne 13.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
- dne 15.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 3 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 16.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
- dne 20.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 30 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 21.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
- dne 21.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 32 27.000

- litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 22.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
- dne 23.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 40 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 24.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
 - dne 27.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 44 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 28.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
 - dne 27.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 43 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 28.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
 - dne 28.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 48 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 29.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
 - dne 28.1.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 47 27.000,- litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 29.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,
 - dne 30.1.1998 koupili na fakturu č. 51 od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 51 27.000 litrů lihu v hodnotě 37.800,- DEM, který deklarovali dne 31.1.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali do Celního úřadu Cínovec,

přičemž za uvedené množství celkem 294.600 litrů lihu v celkové hodnotě 412.440,- DEM (v přepočtu 8.116.820,- Kč) mělo být zaplacen clo ve výši 6.623.326,- Kč, spotřební daň ve výši 66.178.944,- Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 17.802.120,- Kč,

3

- dne 4.2.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 68 27.000 litrů lihu v hodnotě 40.500,- DEM, který deklarovali dne 5.2.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali jej do Celního úřadu Cínovec,
- dne 5.2.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 73 27.000 litrů lihu v hodnotě 40.500,- DEM, který deklarovali dne 6.2.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali Celnímu úřadu Cínovec,
- dne 5.2.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 71 27.000 litrů lihu v hodnotě 40.500,- DEM, který deklarovali dne 6.2.1998 u Celního úřadu Rozvadov, ale nedodali Celnímu úřadu Cínovec,

přičemž za uvedené množství celkem 81.000 litrů v hodnotě 121.500,- DEM mělo být zaplacen clo ve výši 1.952.145,- Kč, spotřební daň ve výši 18.195.840,- Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 4.958.871,- Kč

4

dne 6.2.1998 koupili od firmy DISTILLERIA CRISTIANI S.p.A. na fakturu č. 76 27.000 litrů lihu v hodnotě 40.500,- DEM, který měli v úmyslu deklarovat u Celního úřadu Rozvadov, zde však dne 7.2.1998 byla zásilka zadržena a vrácena zpět do Spolkové republiky Německa a nebyla propuštěna do režimu přímý tranzit, v důsledku čehož škoda na cle ve výši 650.715,25 Kč, spotřební dani ve výši 6.065.280,- Kč a dani z přidané hodnoty ve výši 1.652.957,- Kč nevznikla

IV. obžalovaný XXX

dne 19.2.1000 v 15.20 hodin jako řidič osobního vozidla Volvo 960 při kontrole na hraničním

přechodu Dolní Dvořiště, okr. Český Krumov, kterým vycestovával z České republiky do Rakouska, předložil celním orgánům cestovní pas Slovenské republiky č. 2284059 znějící na jméno AAA vydaný orgány pasové služby v Rožňavě dne 3.4.1998 splatností do 3.4.2008 a dále řidičský průkaz č. SB 081438 na jméno AAA vydaný dne 8.7.1998 Dopravním inspektorátem Rožňava, přičemž v obou těchto dokladech byly zaměněny fotografie majitele dokladu za fotografie XXX,

Odůvodnění:

Krajské státní zastupitelství v Plzni podalo dne 22.5.2000 ke Krajskému soudu v Plzni obžalobu na obžalovaného XXX, odsouzené YYY, ZZZ, BBB, CCC a DDD. V této obžalobě kladlo obžalovanému XXX v bodě I a IV za vinu spáchání shora popsané trestné činnosti, právně kvalifikované způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Trestní řízení proti obžalovanému XXX pro skutky popsané v bodě I výroku tohoto usnesení bylo zahájeno na základě záznamu o sdělení obvinění Policie ČR, Krajského úřadu vyšetřování v Plzni ze dne 9.3.1998 (č.1.4), který byl obžalovanému doručen 10.3.1998. Trestní řízení pro skutek popsaný v bodě IV výroku tohoto usnesení bylo zahájeno proti obžalovanému sdělením obvinění Policie ČR, Okresní úřad vyšetřování Český Krumlov ze dne 20.2.2000 (č.1.15), který obžalovaný téhož dne převzal. Po skončení dokazování u hlavního líčení před Krajským soudem v Plzni byl obžalovaný rozsudkem tohoto soudu ze dne 11.3.2005, č.j. 5 T 5/2000-4879 uznán vinným ze spáchání pokračujícího trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst.1,4 tr.zákona ve znění novely č.265/2001 Sb. dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 8 odst.1 k § 148 odst.1,4 tr.zákona ve znění novely č.265/2001 Sb. a dále ze spáchání trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst.1 tr.zákona. Podle § 148 odst.4 tr.zákona za použití § 35 odst.1 tr.zákona byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7,5 roku, pro jehož výkon byl podle § 39a odst.3 tr.zákona zařazen do věznice s dozorem. Podle § 49 odst.1 tr.zákona byl dále odsouzen k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu podnikání s registrací plátce daně DPH a spotřební daně v trvání 7 roků. Tento rozsudek byl obžalovanému doručen dne 31.5.2005. Obžalovaný proti němu podal odvolání. Vrchní soud konal veřejné zasedání ohledně tohoto odvolání a ohledně odvolání dalších obžalovaných dne 13.12.2005. Vzhledem k tomu, že se nepodařilo obž. XXX doručit předvolání k tomuto úkonu, rozhodl Vrchní soud svým usnesením z 13.12.2005, č.j. 3 To 68/2005-5090 tak, že podle § 23 odst.1 tr.řádu trestní věc tohoto obžalovaného vyloučil ze společného řízení. Dne 4.1.2006 (č.1.5107) předseda senátu Vrchního soudu vydal příkaz k zatčení XXX. Dne 30.1.2006 rozhodl Vrchní soud v Praze svým usnesením č.j. 3 To 115/2005-5121 tak, že podle § 302 tr.řádu a násl. se ve věci obž. XXX nadále povede řízení proti uprchlému. Veřejné zasedání o odvolání tohoto obžalovaného konal Vrchní soud v Praze 7.2.2006 a v něm rozhodl svým usnesením č.j. 3 To 115/2005-5130 tak, že podle § 256 tr.řádu odvolání obž. XXX zamítl.

Dne 16.10.2007 vydal předseda senátu Krajského soudu v Plzni mezinárodní zatýkací rozkaz pro účely dodání obžalovaného XXX do výkonu trestu v ČR (č.1.5494). Ve stejný den pak vydal ze stejných důvodů Evropský zatýkací rozkaz (č.1.5503). Obžalovaný XXX byl dodán do výkonu trestu odnětí svobody dne 27.9.2010 v 16.30 hod. (č.1.5802 a 5803). Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 27.10.2010, č.j. 5 T 5/2000-5846 bylo rozhodnuto tak, že byl podle § 384 odst.6 zrušen mezinárodní zatýkací rozkaz, podle § 405 odst.6 tr.řádu

ve spojení s § 384 odst.6 tr.řádu byl zrušen Evropský zatýkací rozkaz, podle § 306a odst.2 tr.řádu byl zrušeno usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 7.2.2006, č.j. 3 To 115/2005-5130 a podle § 73 odst.1 písm.a) tr.řádu nebyla přijata záruka za další chování obžalovaného, nebyl přijat jeho písemný slib podle § 73 odst.1 písm.b) tr.řádu, podle § 73 odst.1 písm.c) tr.řádu nebyl stanoven dohled probačního úředníka nad obžalovaným a podle § 73a odst.1 tr.řádu nebyla přijata nabídka peněžitě záruky, obžalovaný byl podle § 68 tr.řádu z důvodu uvedeného v § 67 písm.a) tr.řádu vzat do vazby. Vrchní soud v Praze svým usnesením ze dne 19.11.2010, č.j. 3 To 64/2010-5906 zamítl stížnost obžalovaného a dalších oprávněných osob proti zmíněnému usnesení. Vrchní soud v Praze konal opětovně dne 13. a 20.12.2010 veřejné zasedání o odvolání obž. XXX a svým rozsudkem ze dne 13. a 20.12.2010, č.j. 3 To 65/2010-6135 rozhodl tak, že podle § 258 odst.1 písm.d) odst.2 tr.řádu napadený rozsudek Krajského soudu v Plzni z 11.3.2005, č.j. 5 T 5/2000-4879 ohledně obžalovaného XXX ve výroku v bodě I a v celém výroku o uloženém trestu zrušil a podle § 259 odst.3 tr.řádu znovu rozhodl tak, že obžalovaného uznal vinným ze spáchání pokračujícího zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1,3 tr.zákoníku dílem dokonaný, dílem nedokonaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst.1 k § 240 odst.1,4 tr.zákoníku. Podle § 240 odst.3 tr.zákoníku za použití § 43 odst.1 tr.zákoníku za tento zločin a za trestný čin padělán a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst.1 tr.zákona, který zůstal zrušením nedotčen, mu uložil trest odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst.3 tr.zákoníku zařadil do věznice s dozorem. Podle § 73 odst.1 tr.zákoníku mu uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu podnikání s registrací plátce DPH a spotřební daně v trvání 5 let. Obžalovaný začal vykonávat tento trest 21.12.2010 se započítáním vazby od 10.3.1998 do 27.3.1998, od 19.2.2000 do 20.9.2000, se započítáním výkonu trestu odnětí svobody od 27.9.2010 do 27.10.2010 a se započítáním vazby od 27.10.2000 do 20.12.2010.

Ústavní soud ČR svým usnesením ze dne 5.1.2011 sp.zn. 4 ÚS 3524/10 (č.l.6172) odmítl ústavní stížnost obžalovaného. Dalším svým usnesením ze dne 17.12.2011, sp.zn. 3 ÚS 3504/10 (č.l.6218) ústavní stížnost obžalovaného a s ní spojený návrh opětovně odmítl. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 20.4.2011, č.j. 5 T 5/2000 (č.l.6274) bylo rozhodnuto tak, že odsouzenému byl do trestu odnětí svobody v trvání 6 roků, který mu byl uložen shora uvedeným rozsudkem Vrchního soudu v Praze se započítala vazba vykonaná od 14.6.1994 v 18,30 hod. do 6.12.1996 v 9.30 hod. v trestní věci vedené před Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp.zn. 1 T 65/2000. Nejvyšší soud ČR svým usnesením ze dne 14.9.2011, č.j. 5 Tdo 643/2011-149 (č.l.6292) rozhodl tak, že podle § 265k odst.1 zrušil rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 20.12.2010, sp.zn. 3 To 65/2010, podle § 265k odst.2 zrušil také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu. Podle § 265 l odst.1 tr.řádu přikázal Vrchnímu soudu v Praze, aby věc obž. XXX v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Tento soud svým usnesením ze dne 18.5.2012, č.j. 3 To 65/2010-6378 rozhodl tak, že podle § 258 odst.1 písm.a,c), odst.2 tr.řádu zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni z 11.3.2005, sp.zn. 5 T 5/2000 ohledně obžalovaného XXX a podle § 259 odst.1 tr.řádu věc vrátil soudu prvního stupně.

Usnesením Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 8.9.2011, sp.zn. PP 724/2011 (č.l.6339) byl obž. XXX podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody se stanovením zkušební doby na 4 roky.

Krajský soud v Plzni doplnil dle pokynu Vrchního soudu v Praze dokazování a nařídil hlavní líčení na 4.-6.2.2013.

Dne 1.ledna 2013 vyhlásil prezident republiky amnestii. Z čl.II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1.ledna 2013 vyplynulo, že nařizuje, aby bylo zastaveno pravomocně neskončené trestní stíhání, s výjimkou trestního stíhání proti uprchlému, od jehož zahájení k 1.lednu 2013 uplynulo více než 8 let, pro trestné činy, za něž trestní zákoník stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující 10 let.

Podle § 231 odst.1 tr.řádu vyjde-li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností uvedených v § 232 odst.1,2, 223a odst.1 nebo 224 odst.1,2, soud rozhodne o zastavení trestního stíhání nebo o jeho přerušení, o podmíněném zastavení trestního stíhání nebo o schválení narovnání.

Podle § 223 odst.1 tr.řádu soud zastaví trestní stíhání, shledá-li za hlavního líčení, že je tu některá z okolností uvedených v § 11 odst.1.

Podle § 11 odst.1 písm.a) tr.řádu trestní stíhání nelze zahájit a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, nařídí-li to prezident republiky uživ svého práva udělit milost nebo amnestii.

Krajský soud v Plzni dospěl k závěru, že postup podle citovaných ustanovení trestního řádu je v případě obž. XXX důvodný, neboť v jeho případě je třeba aplikovat čl.II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 1.ledna 2013. Z výše citovaných skutečností vyplývá, že trestní řízení v jeho případě trvá více než 8 let, resp. že tato doba uplynula od zahájení trestního stíhání obžalovaného k 1.1.2013. Vzhledem k časové působnosti trestněprávních norem je zřejmé, že skutek popsáný v bodě I. výroku tohoto usnesení by bylo třeba posuzovat nikoli podle zákona účinného v době spáchání, ale podle pozdějšího zákona, tedy podle zákona účinného v době rozhodování, jímž je trestní zákoník. V tomto případě se účinností trestního zákoníku, která nastala 1.1.2010 změnila trestní sazba použité právní kvalifikace u obžalovaného XXX a to tak, že místo trestní sazby 5-12 let dle § 148 odst.4 tr.zákona nastoupila trestní sazba 5-10 let dle § 240 odst.3 tr.zákona. Pokud jde o trestný čin dle § 176 odst.1 tr.zákona, zde zůstalo právní posouzení stejné, trestní sazba do 2 let, neboť pozdější zákon nebyl pro obžalovaného příznivější. Je tedy zřejmé, že podmínky čl.II Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii z 1.1.2013 splnil obžalovaný, pokud jde o vyšší trestní sazby. Soud dále vycházel z gramatického výkladu tohoto článku a dospěl k závěru, že obžalovaný nebyl ke dni vyhlášení amnestie uprchlý, proto se na něho amnestie vztahuje. Pokud by tomu tak nemělo být, pak by tento článek byl koncipován jistě jinak (např. formulace konalo-li se řízení proti uprchlému nebo do doby 8 let se nezapočítává doba stíhání proti uprchlému). Podle názoru soudu je výklad čl.II naprosto jednoznačný a pokud se tedy v době vyhlášení amnestie proti obžalovanému nekonalo řízení proti uprchlému, je použití tohoto článku zcela jasné. Proto Krajský soud v Plzni rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení a trestní stíhání obžalovaného XXX zastavil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost státního zástupce d o t ř í d n ů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu ČR v Praze prostřednictvím soudu podepsaného. V trestním stíhání se pokračuje, prohlásí-li obžalovaný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá.

V Plzni 30.01.2013

**Předseda senátu:
JUDr. Jan Špeta , v.r.**

Za správnost vyhotovení: